

บรรณานุก รวม

กนกรัตน์ ศิริพานิชกร. (2541). โรคติดเชื้อ. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพ: สำนักพิมพ์โอลิสติกพับลิชิ่งจำกัด.

กระทรวงสาธารณสุข. (2541). แนวทางการดำเนินงานควบคุมวัณโรคแห่งชาติ. กรุงเทพ: โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กระทรวงสาธารณสุข. (2541). แนวปฏิบัติเพื่อสนองนโยบายสาธารณสุขในการควบคุมวัณโรคตามแนวทางใหม่ของประเทศไทย และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับเขตและจังหวัด. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพ: โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2540). รายงานประจำปีงบประมาณ 2540. กรุงเทพ: โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2541). คู่มือปฏิบัติงานเรื่องการเร่งรัดงานวัณโรคในสถานการณ์ระบาดของโรคเอ็คซ์. กรุงเทพ: โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2543). สรุปผลการดำเนินงาน DOTS. (อัคสำเนา).

กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2543). วัณโรคระลอก 2. (อัคสำเนา).

ธีร์ ปุณ โนนาก. (2538). การประชุมวิชาการวัณโรคและโรคระบบทางเดินหายใจระดับชาติครั้งที่ 4.

ณ ห้องกลมทิพย์ โรงพยาบาลชิตี้ กรุงเทพมหานคร

ชนิดา วชิรบรรจง. (2542). ความพร้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขในการกำกับและคุ้มครองผู้ป่วยวัณโรคโดยการใช้ยาและสัมภาระให้การสังเกตโดยตรง อำเภอไทรโยค จังหวัดกำแพงเพชร. การค้นคว้าอิสระสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงจันทร์ รัตนนาลัย, พจน์ย์ กาญจนศิลป์, และปักษ์สสร ศรีทอง. (2540). การรักษาวัณโรคด้วยระบบบำบัดชั้นของโรงพยาบาลชุมชน 14 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. วารสารโรคติดต่อ, 23(4), 528.

คุณณี บุญพิทักษ์สกุล. (2542). ความรู้ ทัศนคติและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับวัณโรคและกลุ่ม DOTS ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์. กลุ่มงานระบบวิทยาสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 4 จังหวัดเพชรบูรณ์.

นลินี อัครโกศล, สุรภี เทียนกริน, ศศิธร ลิพิตนฤทธิ์, และอัษฎา วิภาตุล. (2542). ประสบการณ์ด้านโรคติดเชื้อในประเทศไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพ: บริษัทโอลิสติกพับลิชชิ่ง จำกัด.

นัยนา ศิริรัตน์, ปิยะนันท์ เอี่ยมตาล, และมานพ แซ่นสนิท. (2541). การศึกษาแบร์เยินเทียบผลการรักษาวัณโรคปอดรายใหม่ด้วยระบบการรักษาแบบมีพีเดี้ยงกับแบบกินยาสองในศูนย์วัณโรคเขต 9 พิษณุโลก, วารสารโรคติดต่อ, 24(4), 557.

นัยนา ศิริรัตน์ และคณะ. (2542). การประเมินผลกระทบดำเนินงานควบคุมวัณโรคด้วยวิธี DOTS ในเขตสาธารณสุข 9 ปี 2541. วารสารสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1, 3(1), 57–60.

นิรัช หุ่นดี และคณะ. (2540). แนวทางการรักษาวัณโรคแบบมีพีเดี้ยง (DOTS) ในประเทศไทย. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 6, (160–168).

บัญญัติ ปริชญาวนนท์, ชัยเวช นุชประยูร, และสงเคราะห์ ทรัพย์เจริญ, (บรรณาธิการ). (2542). วัณโรค. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพ: โรงพยาบาลรามคำแหง.

ปรีชา วิชิตพันธุ์, เปรม บุรี, และวัลลี ลักษยาศัย. (2537). การคุ้มครองผู้ป่วยวัณโรค. กรุงเทพ: มูลนิธิอนุชราษฎร์.

มนัส วงศ์เสถียร และทวีทอง ก้อนนันต์กุล. (2539). แนวทางการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคและโรคทางออก. กรุงเทพ: โรงพยาบาลรามคำแหง.

วรากรณ์ ธรรมจกุล. (2541). ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลมะขุนหวาน อ่าเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัลลภ ปะยะนันทน์. (2542). รายงานสรุปผลการดำเนินงานควบคุมวัณโรคตามแนวทางใหม่ (DOTS) และสรุปผลการบททวนแผนงานโครงการวัณโรค ครั้งที่ 2 โดยองค์การอนามัยโลก. (อัดสำเนา).

สมศักดิ์ อรรฆศิลป์. (2540). ประเทศไทยของผู้ควบคุมกำกับการรับประทานยาและผลในการรักษาวัณโรคแบบมีผู้สังเกต โดยทรงภาคสนาม: กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร. วารสารโรคติดต่อ, 24 (4), 538.

สมเดช พินิจสุนทร และคณะ. (พฤษภาคม, 2543). การพัฒนาการควบคุมวัณโรคจังหวัดกาฬสินธุ์

ปี 2543. เอกสารประกอบการอบรมแพทย์ ณ ห้องประชุมปัญญาอนุสติ สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์.

สมัย กังสัวร, สุพจน์ ขันหาว, มะดิ เรืองทรัพย์, และสุกภาพ ໂປຣນຳຮູງ. (2540). การศึกษาเปรียบ
เทียบผลการรักษาผู้ป่วยวัณโรคด้วยระบบยาระยะสั้นตามปกติ และแบบมีพื้นที่เลี้ยงกำกับ
ดูแล (DOTS). วารสารวัณโรคและโรคท่องอก, 18(1), 9, 5.

สาขันต์ แก้วเกตุ. (2539). การควบคุมวัณโรคในประเทศไทย: ปัญหา อุปสรรค และหนทางที่พอ
เมื่อยุ่ง. วารสารวัณโรคและโรคท่องอก, 17(4), 309.

สาโรจน์ ตาลพาด. (2539). ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดวัณโรคในประชาชน อำเภอหัวยมเม็ก จังหวัด
กาฬสินธุ์. การค้นคว้าอิสระสาธารณสุข สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์. (2541). สรุปรายงานวัณโรค. (อัคสำเนา).

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์. (2543). สรุปรายงานวัณโรค. (อัคสำเนา).

สุขสันต์ ทิพทัศ. (2542). อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยวัณโรคเขต 9 ปี 2541. วารสาร
วัณโรคและโรคท่องอก, 20(3), 187.

สุขสันต์ จินติมณี, สุนันท์ ณ สงขลา, จริรัตน์ วรสิงห์, และศิรินภา วงศ์. (2541). การแสวงหาการ
รักษาของผู้ป่วยวัณโรคประเทศไทย. วารสารวัณโรคและโรคท่องอก, 20(1), 16.

เสริมสกัด วิชาลักษณ์. (2521). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. พิมพ์โดย: มหาวิทยาลัยศรี
นครินทร์วิโรฒ.

National Policy Guidelines in TB Control in Thailand. (1998). Ministry of Public Health
World Health Organization. (1993). Treatment of Tuberculosis, Guidelines for National
Programmer, Geneva.

World Health Organization. (1995). Report on the Tuberculosis Epidemic. Regional Office
for South-East Asia New Delhi India.